

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 4/2018
30.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 131/16 од 21.10.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 832/17 од 25.07.2017. године, у седници већа одржаној дана 30.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 131/16 од 21.10.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 832/17 од 25.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 131/16 од 21.10.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 1. у вези члана 289. став 1. КЗ за које му је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се овако утврђена казна затвора неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Истом пресудом на основу члана 297. став 5. и члана 86. КЗ према окривљеном АА изречена је мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од једне године рачунајући од дана правноснажности пресуде, док је оштећени ББ, сходно одредби члана 258. став 4. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка износ од 105.844,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 832/17 од 25.07.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 131/16 од 21.10.2016. године, је потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Милија Анђелић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милије Анђелића, је недозвољен.

Бранилац окривљеног побијане правноснажне пресуде побија због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП у вези са којом повредом је навео да је суд погрешном оценом изведених доказа, а посебно исказа сведока ВВ и ГГ извео погрешан закључак да је окривљени извршио кривично дело у питању, посебно имајући у виду да је вештак утврдио да је немогуће "поставити" временско-просторну анализу, те да ни у ком случају суд није могао доћи до закључка да је окривљени могао да заобиђе бицикл и тиме избегне незгоду, из чега се јасно закључује да је опасну ситуацију створио возач аутобуса својим небезбедним преласком са десне на леву саобраћајну траку. Изнетим наводима захтева, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима којима у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, ни по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, оцењен недозвољен.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.